

Jobs bog

Job var en retfærdig mand, en troende mand ind for Gud. Umiddelbart kunne der ikke findes nogen synlig synd hos ham, men alligevel giver Gud Satan lov til først at tage alt materielt fra Job - dette inkl. Jobs børn som dør.

Dernæst giver Gud Satan lov til at slå Job med sygdom.

Job reagerer først ved at sige, at hvis vi er parate til at modtage Guds velsignelser, må vi også modtage prøvelserne.

Men Job får det værre og værre. Han kan næsten ikke udholde mere og begynder at forbande den dag, hvor han blev født.

Tre af Jobs venner kommer for at hjælpe ham igennem prøvelserne.

Den første ven, temanitten Elifaz (den babyloniske tro som bevæger sig bort fra, hvem Gud er, og skaber sit eget Guds-billede), har fået en åbenbaring på, at ingen lider uden skyld. Som man sår, således høster man. Derfor konkluderer han, at der må findes synd i Jobs liv. Han råder Job til at gå til Gud med sine problemer, for så vil Gud komme Job til hjælp, og vennen fortæller om Guds vilje.

Job erkender, at han sidder med Guds pile i sig, men han ved ikke hvorfor og det forvirrer ham. Han føler, at vennen revser ham uden ret hertil. Job mener ikke, at han har gjort eller sagt noget forkert.

Job spørger Gud om, hvorfor disse ulykker rammer ham, ja hvorfor de forfærdelige ulykker rammer selv et menneske, der har syndet. Job beder om at få svar på, hvilken synd han har bedrevet, og hvorfor Gud ikke tilgiver ham.

Den anden ven, sjuhitten Bildad (sjuhitt, er i dag at sammenligne med Jehovas vidner), siger, at Gud er retfærdig og at Jobs sønner kunne have syndet mod Gud, han taler endda om de gudløses skæbne og han beder Job gøre bod over for Gud, for at han kan blive velsignet.

Job vil ikke gå i rette med Gud, for Gud har altid ret - dog fastholder Job sin uskyld. Hvis Gud ser ham som skyldig, kan Job ikke gøre noget ved det.

Ingen bøn vil hjælpe herpå. Gud er dommeren og det viger Han (Gud) ikke fra. Jobs konklusion er, at Gud åbenbart har skabt Job til at lide, dette hvad enten han synder eller ej.

Den tredje ven, na`amatitten Zofar (trosretningen kan jeg ikke finde noget om, men ens for de tre venner er, at deres tro er baseret på tolkninger om Gud - og ligeledes er deres rådgivning til Job, som blot bliver og mere trist og forvirret). Også Zofar påpeger, at Job er selvforskyldt i sine ulykker og at Job må se at få skik på sit hjerte, så Gud kan velsigne ham og genoprette Jobs liv.

Job giver til genmæle, han har sin mening om, hvem Gud er.

De fire venner fortsætter deres hævden om, hvem Gud er og hvordan Gud tænker og handler.

Den første ven ser Gud som en, der straffer: "som man sår, høster man".

Den anden ven beder Job om at bekende sin (ukendte) synd ind for Herren, for igen at kunne modtage velsignelsen.

Den tredje ven påpeger, at Jobs ulykker er selvforskyldt og at hans hjerte er urent ind for Gud.

Job selv fastholder sin uskyld; men mener, at Gud har skabt ham til lidelser.

Så taler Gud selv og revser vennerne for, at de tror, at de kan udtale sig / dømme om Guds fremfærd over for mennesker.

Han siger: "Hvem fordunkler Mit ord, som er uden mening".

Altså gør Gud vennerne opmærksom på, at de ikke kender Ham, men at de taler om Ham, uden at det giver mening. Deres tale er usand.

Vennerne taler om Gud ud fra deres egne opfattelser. De tillægger Ham ting, som overhovedet ikke hører Gud til. De danner en Gud ud fra deres selvopfattelse. De prøver at regne Gud ud. De tolker på Guds ord og gør Ham til en straffende Gud.

Gud opremser, hvem Han er. Han taler om skabelsen, som ingen mennesker har været med til at forme. Gud går i detaljer med Hans forunderlige skaberværk. Alt er gennemtænkt.

Gud spørger herefter Job: "Vil den trættekære tvistes med den almægtige?"
Gud hentyder til Jobs endeløse klagen til Gud"

Gud spørger: "Vil du gøre Min ret til intet - dømme Mig, for at du selv kan få ret?"

Gud udfordrer herefter Job og spørger ham, om han kan det ene og det andet. Umulige ting for et menneske at gøre, ting som kun Gud kan.

Job kommer til en erkendelse: "Jeg havde kun hørt rygter om dig, men nu har mit øje set dig."

Job bøjer sig nu ind under Gud, han ydmyger sig og erkender, at han kendte til Gud, men at han ikke kendte Gud - Guds personlighed, Guds væsen.

Herren vendte herefter Jobs skæbne. Vennerne får en formaning af Gud for at have rådgivet Job forkert.

Ingen af vennerne havde forstået og set Guds kærlighed. For dem var Gud en straffende Gud og for Job en uretfærdig Gud, som gjorde, hvad Han ville.

Gud er kærlighed og alt, hvad Han gør, er gjort i kærlighed. Gud kender vores svagheder. Alt, hvad Gud gør, er med et ønske om, at vi lykkes i Ham.

Min oplevelse er:

Gud ønsker, at vi skal holde fokus på Ham i alt, at vi skal lovprise Ham under alle omstændigheder. Gud er kærlighed. Han bruger trængsler til at drage os tættere på Ham - til at vi kan udvikle en relation med Ham.

Vi er nødt til at se Gud som den, Han er - kun dér kan vi stå mørket imod og kun dér kan vores relation med Ham fortættes.

Jeg oplever, at vi ikke bør spørge ind (søge årsagen) til, hvad der sker

omkring os, men blot lægge alt op til Herren og stole på, at Han vil det bedste for os - og at det er dér, vi bør holde vores fokus!

Kun Guds Ånd kender Guds dybde. Vi kan hurtig begynde at "dømme Gud som en straffende fader" ved at søge efter årsager for trængsler. Dette både hos os selv og hos vores næste.

Gud prøver os ikke, Han straffer os ikke! - Han renser os fra vores fejlagtigheder! Han ønsker, at vi skal se Ham som den Han er: Kærlighed!

Kærligheden fordriver al frygt. Først, når vi har forstået at Gud er kærlighed, kan vi trygt gå alt i møde.

Vi kan ikke modtage velsignelserne, hvis vi ikke stoler på Herren. Danner vi et billede af en straffende Gud, kender vi ikke Herren.

Vi må fastholde, hvad Gud siger om sig selv, og ikke lægge til eller trække fra. Gud revser - i Jobs bog - både mennesker og kirkelige trosretninger.

Søg ej efter årsager, læg ikke Gud noget til, hold fokus på Herren som Han beskriver sig selv. Vi leder os selv og andre forkert, når vi søger efter årsager for trængsler. Vi dømmes både Gud og mennesker, når vi søger efter årsager til trængsler. Vi har ingen ret hertil. Vi har ingen ret til at prøve at regne Gud ud - husk at kun Ånden kender til Guds dybder. Hvem er vi, der tror, at vi kender Gud bedre end Guds egen Ånd.

Igen, Gud er kærlighed!!!